

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 października 2011 r.

DOLiS/DEC-896/11/51567,51573,51580

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani I. P., na przetwarzanie jej danych osobowych przez Kancelarię Radców Prawnych „S.” Sp. p.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani I. P. (dalej – Skarżąca), na przetwarzanie jej danych osobowych przez Kancelarię Radców Prawnych „S.” Sp. p. (dalej – Kancelaria).

Skarżąca zarzuciła Kancelarii pozyskanie jej danych osobowych, cyt.: „(...) **a w szczególności treści archiwalnych oraz aktualnych decyzji o pozwoleniu na budowę** ([...] i [...]) (...)”. W dalszej części Skarżąca podniosła, że cyt.: „(...) pełnomocnicy Kancelarii nie są stronami w toku postępowania administracyjnego i nie mają interesu prawnego dotyczącego mojej nieruchomości (...)”. Jednocześnie Skarżąca wniosła o kontrolę legalności pozyskania jej danych osobowych, w szczególności treści archiwalnych oraz aktualnych decyzji o pozwoleniu na budowę (sygn. [...] i sygn. [...]).

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (dalej – GIODO) ustalił następujący stan faktyczny:

1. W styczniu 2011 r. Kancelaria otrzymała zlecenie od osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie stanowiącej własność Skarżącej nieruchomości przy ul. O. (dalej – nieruchomość), którego przedmiotem była weryfikacja stanu prawnego nieruchomości w zakresie zagospodarowania terenu.
2. W dniu [...] stycznia 2011 r. Kancelaria złożyła do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta A. zapytanie, czy w dacie złożenia pisma toczą się postępowania administracyjne dotyczące nieruchomości. W tym samym dniu Kancelaria złożyła również do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego (dalej – PINB) wniosek o przeprowadzenie kontroli dotyczącej sposobu użytkowania nieruchomości. Wskazane pisma Kancelarii nie zawierały danych osobowych Skarżącej, a jedynie adres nieruchomości.
3. Kancelaria w celu weryfikacji, czy na obszarze nieruchomości jest prowadzona działalność usługowa pozyskała dane osobowe Skarżącej w zakresie jej imienia, nazwiska, wizerunku, adresu nieruchomości, wykształcenia Skarżącej, wykonywanego przez nią zawodu oraz rodzaju, miejsca i przedmiotu prowadzonej działalności ze strony internetowej [...].
4. Kancelaria na podstawie wniosku złożonego w wyniku rozmowy telefonicznej z pracownikiem Urzędu Miasta A. uzyskała wgląd do decyzji nr [...] z dnia [...] stycznia 2011 r. o pozwoleniu na wykonanie robót budowlanych (sygn. [...]). Kancelaria nie uzyskała natomiast wglądu w treść załączników do ww. decyzji, jako części dokumentacji projektowej dotyczącej nieruchomości, wśród których znajdowała się decyzja z dnia [...] maja 1990 r. (sygn. [...]). Wniosek Kancelarii nie zawierał danych osobowych Skarżącej.
5. Z treści pisma PINB z dnia [...] stycznia 2011 r., Kancelaria uzyskała informację o przedmiocie decyzji z dnia [...] maja 1990 r. (sygn. [...]).
6. Wnioskiem z dnia [...] lutego 2011 r. Kancelaria zwróciła się do Urzędu Miasta A. o udostępnienie treści załączników do decyzji nr [...].
7. Pismem z dnia [...] lutego 2011 r. (sygn. [...]) Urząd Miasta A., w odpowiedzi na wniosek Kancelarii z dnia [...] lutego 2011 r., odmówił wglądu do załączników i jednocześnie udostępnił kserokopię decyzji nr [...]. W jej treści znalazły się dane osobowe Skarżącej w zakresie jej imienia, nazwiska, adresu zamieszkania oraz adresu nieruchomości, jej rodzaju oraz oznaczenia działki, na której znajduje się wskazana nieruchomość.

W tym stanie faktycznym, po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, GODO zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie należy rozpocząć analizę od ustalenia, czy miało miejsce przetwarzanie danych osobowych w postaci ich zbierania. Powyższe ustalenie jest istotne z uwagi na podnoszone przez Kancelarię twierdzenia, w których wskazuje ona, że nie przetwarzała danych osobowych Skarżącej.

Zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – dalej: ustawa, przez przetwarzanie danych osobowych

rozumie się jakiekolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. W myśl powołanej wyżej ustawowej definicji przetwarzania danych osobowych „zbieranie” stanowi postać przetwarzania. Nie można zatem zgodzić się z treścią złożonych przez Kancelarię wyjaśnień, w których w szczególności wskazała ona, iż, cyt.: „(...) **nie pozyskiwała ani nie przetwarzała** [tak w oryginale – przyp. GODO] danych osobowych Skarżącej (...)”, gdy z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że Kancelaria pozyskała od Urzędu Miasta A. treść decyzji wydanej przez Prezydenta Miasta A. (nr [...] z dnia [...] stycznia 2011 r.), w której zawarte były dane osobowe Skarżącej w zakresie jej imienia, nazwiska, adresu zamieszkania oraz adresu nieruchomości, jej rodzaju oraz oznaczenia działki, na której się znajduje.

W ocenie GODO powyższe wskazuje jednoznacznie na fakt, że dane osobowe Skarżącej są przetwarzane przez Kancelarię. Należy bowiem podkreślić, że art. 7 pkt 2 ustawy wprowadzając jedynie przykładowy katalog możliwych form przetwarzania danych osobowych za ich przetwarzanie uznaje jednocześnie jakiekolwiek operacje na nich wykonywane. Dla stwierdzenia, że mamy do czynienia ze zbieraniem danych nie jest zatem istotne, czy otrzymując z Urzędu Miasta A. decyzję nr [...], w której treści zawarte były dane osobowe Skarżącej Kancelaria działała z zamiarem zebrania przedmiotowych danych. W omawianej sprawie zatem doszło do przetwarzania danych osobowych Skarżącej.

Odnosząc się do wniosku Skarżącej o kontrolę legalności pozyskania przez Kancelarię jej danych osobowych, w tym decyzji o pozwoleniu na budowę (sygn. [...] i sygn. [...]), należy w pierwszej kolejności wskazać, że w toku przeprowadzonego postępowania GODO ustalił, iż Kancelaria działając w oparciu o art. 10 ust. 1 i 2 w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.) uzyskiwała dostęp jedynie do treści decyzji nr [...]. Natomiast informację o przedmiocie decyzji o sygn. [...] Kancelaria powzięła z treści pisma PINB z dnia [...] stycznia 2011 r., stanowiącego odpowiedź na jej wniosek o udzielenie informacji w sprawie postępowań dotyczących nieruchomości, nie pozyskując jednocześnie pełnej treści tej decyzji.

W ocenie GODO Kancelaria miała prawo do pozyskania danych osobowych Skarżącej na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy (w stosunku do tzw. zwykłych danych) oraz na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy (w stosunku do tzw. danych sensytywnych).

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy przetwarzanie danych jest także dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W omawianej sytuacji za prawnie usprawiedliwiony cel należy uznać uzyskanie przez radcę prawnego z Kancelarii, reprezentującego osoby zamieszkujące w bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości, informacji niezbędnych do wszczęcia w ich imieniu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji nr [...]. Zapoznanie się bowiem z projektem budowlanym, który w myśl art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) – dalej: PrBud, stanowi element dokumentacji budowy (w jego skład wchodzi w szczególności przedmiotowa decyzja), było warunkiem koniecznym ustalenia obszaru oddziaływania obiektu budowlanego (w niniejszej sprawie: nieruchomości). Zgodnie z art. 3 pkt 20 PrBud przez obszar

oddziaływania obiektu należy rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zagospodarowaniu tego terenu. Zgodnie natomiast z art. 28 ust. 2 PrBud stronami w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę są: inwestor oraz właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.

Wobec powyższego zatem, ustalenie obszaru oddziaływania obiektu stwarza możliwość dokonania oceny, czy mocodawcy radcy prawnego z Kancelarii winni być uznani za stronę postępowania zakończonego wydaniem decyzji nr [...], ponieważ przesłanką korzystania ze statusu strony w postępowaniu o pozwolenie na budowę jest fakt znajdowania się w obszarze oddziaływania obiektu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 czerwca 2006 r., OSK 936/2005).

Trzeba zatem przyjąć, że posiadanie przymiotu strony wskazanego postępowania przez właściciela, zarządcę lub użytkownika wieczystego nieruchomości położonej „w zasięgu oddziaływania obiektu” jest uzależnione od tego, czy projektowany obiekt może oddziaływać ujemnie na jego nieruchomość, co jest równoznaczne z naruszeniem interesu prawnego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 września 2005 r., VII SA/Wa 1252/2004). Nie ulega zatem wątpliwości, iż zlecniodawcy radcy prawnego z Kancelarii, jako osoby zamieszkujące w bliskim otoczeniu ww. nieruchomości, posiadali interes prawny (ujemne oddziaływanie nieruchomości przy ul. O. na pozostające w jej sąsiedztwie inne nieruchomości) w dokonaniu weryfikacji poprawności wydania decyzji nr [...], dotyczącej zatwierdzenia projektu budowlanego i pozwolenia na wykonanie robót budowlanych. Zaznaczyć jednocześnie należy, że intencją działania Kancelarii jako administratora danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy było uzyskanie projektu budowlanego, a nie pozyskanie danych osobowych Skarżącej.

Wymaga jednak podkreślenia, iż przepis art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy statuuje w szczególności wymóg nienaruszalności praw i wolności osoby, której dane dotyczą w procesie przetwarzania tych danych. Analizując spełnienie powyższego warunku wskazać należy, że Skarżąca prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, polegającą na pracy psychologicznej i terapeutycznej z dziećmi z problemami rozwojowymi, o której precyzyjne informacje wraz z danymi osobowymi Skarżącej w zakresie jej imienia, nazwiska, wizerunku, wykształcenia, wykonywanego zawodu, rodzaju, miejsca, przedmiotu i adresu prowadzonej działalności (ul. O.) zostały upublicznione na stronie internetowej [...]. Z powyższego wynika, że przetwarzane przez Kancelarię dane osobowe Skarżącej zostały upublicznione przez Skarżącą na wskazanej wyżej stronie internetowej jako powiązane ściśle z prowadzoną przez tę ostatnią działalnością gospodarczą.

W tym miejscu należy powołać wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 listopada 2002 r. (II SA 3389/2001), w którego uzasadnieniu sąd wskazał, że jeżeli przedsiębiorca objął zakresem danych indywidualnych dotyczących firmy swoje dane osobowe, w sytuacji gdy dane te pokrywają się, nie może on jako osoba fizyczna domagać się ochrony swoich danych osobowych, które są wykorzystywane nie jako dane osobowe, lecz jako dane firmy. Decydując się na utożsamianie tych danych godzi się tym samym na szersze ich ujawnianie i słabszą ochronę.

Należy także zauważyć, że przetwarzanie przedmiotowych danych nie godzi w prawo do prywatności Skarżącej. Przepis art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy stanowi bowiem przesłankę zezwalającą na przetwarzanie danych osobowych, a zatem z istoty swej zezwalającą także na wkroczenie w prawo do prywatności. Jak trafnie wskazują J. Barta, P. Fajgielski i R. Markiewicz w komentarzu do ustawy, jeżeli

wskazany wyżej przepis ma zachować znaczenie i racjonalną treść należy go interpretować w ten sposób, że zastrzeżenie dotyczące braku naruszenia prawa do prywatności nie odnosi się do swobody dysponowania własnymi danymi osobowymi i to niezależnie od treści tych danych (por. J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych. Komentarz*, Kraków 2007, str. 472).

Zgodnie natomiast z art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1 jest dopuszczalne, jeżeli przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem. Za bezsporny należy bowiem uznać fakt, iż w analizowanej sprawie doszło do przetwarzania danych sensytywnych w zakresie danych dotyczących innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. W kontekście omawianej przesłanki istotne jest natomiast, że radcowie prawni z Kancelarii, działający na podstawie pełnomocnictwa osób zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości przy ul. O. pozyskali przedmiotowe dane w związku z prowadzeniem sprawy dotyczącej kontroli stanu prawnego nieruchomości w zakresie zagospodarowania terenu. Jak natomiast zostało już wcześniej zauważone, wskazane osoby posiadają interes prawny do bycia stroną w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy. Informacje, które zbierała Kancelaria były zatem niezbędne do dochodzenia praw w postępowaniu administracyjnym przed sądem przez zleceniodawców radców prawnych z Kancelarii, co oznacza, iż została wypełniona przesłanka przetwarzania danych sensytywnych.

Wobec powyższego, przetwarzanie danych osobowych Skarżącej, jako oparte na przesłankach zawartych w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy oraz art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy należy uznać za legalne i nie godzące w sferę prywatności Skarżącej. Wymaga jednocześnie szczególnego podkreślenia fakt, że tzw. zwykłe dane osobowe są tożsame z danymi prowadzonej przez Skarżącą działalności gospodarczej, co skutkuje ich słabszą ochroną.

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst. jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

1)